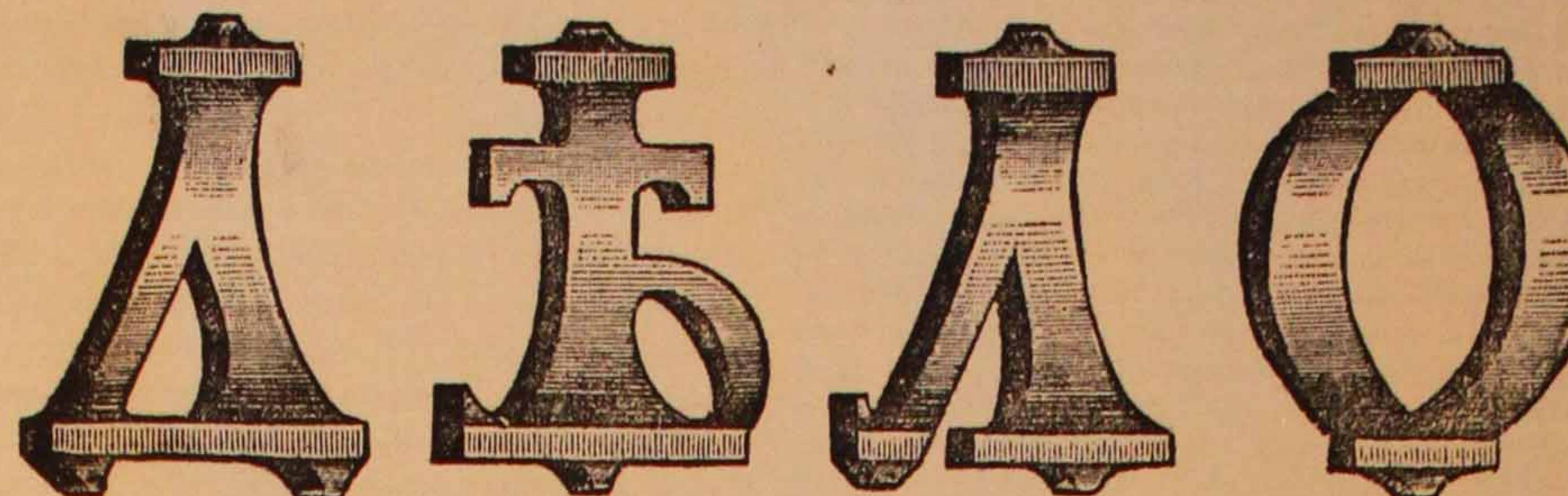

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
рѣмы рускихъ слвѣтъ о 4-й год. попол. Литер. додатокъ
Библіотека наїзамам. повѣстей" выходить по 2 печат. ар-
у що кожного 15-го и послѣднаго для кожного мѣсяця.
Редакція, администрація и експедиція подъ Ч. 44 улица
Галицка.
Всѣ листы, посылки и рекламаціи належать пересыпать
Гдѣ адресою: редакція и администрація "Дѣло" Ч. 44 ул.
Галицка, Ч. 44.
Рукописи не возвращаются только на попереднє вісторе
жено.
Посланикъ число стоитъ 12 кр. а. в.
Оголошення принимаются по цѣнѣ 6 кр. а. в. бѣ однов
строчки печатной.
Рекламаціи не опечатаній вольнѣ бѣ порта.
Предплату належать пересыпать франко (наилучше
почтовыми пересыпами) до: Администрація часописи "Дѣло"
у Галицка, Ч. 44.

VII. Читателівъ въ Россіи просямъ из-
ти на уважѣ, що въ вымовѣ *п-ji*, *б*, *и-i*, *и* (въ
серединѣ и на концѣ слвѣтъ) = *ы*, *и* (на початку
слвѣтъ и по самогласныхъ) = *і*, *б* (на початку
слвѣтъ) = *ві*.

"Просимо о надсыпанье предплаты
на IV четверть року и о выровнанье дав-
нейшихъ рахункѣвъ."

Покривданье рускихъ богослововъ на університетѣ во Львовѣ.

Сенатъ академичнаго львовскаго універ-
ситету отдавъ опорожнену по бл. п. др.
Фр. Костеку на богословскому факультетѣ ка-
тедру науки педагогії (Ergiebungswissenschaft)
о. дру Делькевичи, профессорови исторіи цер-
ковної на сѣмъ всеучилищи, и поручивъ ему
выкладати сей предметъ не въ языцѣ піемец-
кому, якъ се було доси и якъ выкладавъ по-
бійній о. Костекъ, але въ языцѣ польскому.
О. Делькевичъ поднявся выкладати по польски.

Сенатъ академичнаго мотивує свою поста-
нову тымъ, що языкомъ выкладовъ на львов-
скомъ університетѣ не есть языкъ піемецкий,
лишь латинський, польский и руский. А поне-
же гдеякіи польскіи богословы мають не умѣти
по руски, тоже поручено выкладати по поль-
ски, не пытаючи рускихъ богослововъ о те,
чи они умѣютъ по польски! Ся постанова
сенату покажеся намъ тымъ несправедливѣ-
шою, коли зважимо, що выкладовъ педагогії
слушаче звышъ два разы більше рускихъ бого-
слововъ, якъ польскихъ! И руска більшість
мусить слухати польского выкладу для того,
чи кѣлькохъ слухачевъ Поляковъ не хоче
розумѣти по руски!

Намъ видится, що сенатъ повиненъ бувъ
приноровити свою постанову до переважної
більшости слухачевъ-Русиновъ, що університетъ
яко інституція, котра дає директиву
жити молодому поколінню въ краю, повиненъ
руководитися справедливостею и гуманностею.
Сенатъ академичнаго повиненъ почуватися до
обовязку угодити потребамъ більшости слу-
хачевъ, щобъ не поможати числа молодихъ
мальконтентовъ, — а при сїй нагодѣ має се-
нать найкрасшу случайностъ. Маленька горстка
польскихъ слухачевъ може легко слухати
выкладу руского, тымъ більше, що такихъ

рускихъ слухачевъ, котрій зовсімъ и слова
не лиши не умѣютъ але и не розумѣютъ по
польски (зъ рускои и піемецкои львовской и
зъ черновецкои гімназії) есть далеко більше,
якъ Поляковъ разомъ, зъ которыхъ всѣ розу-
мѣютъ по руски. Звѣстно, що на львовскому
факультетѣ богословскому суть Поляки лишь
зъ всходної (руской) части Галичини, бо зъ
заходної части суть въ Перемышли, Тарновѣ
и Краковѣ.

Дуже отже справедливо поступили собѣ
руськіи богословы, що супротивъ той постановы
сенату внесли протестъ, — и надіються,
що сенатъ увзгляднить ихъ жаданія и не до-
пустить до того, що мусиши относитися
аже до министерства.

Справа продажи громадскаго лѣса

въ селѣ Ветлинѣ, Лѣскового повѣта, починає
що разъ більше розъяснюватися и хоче де-
легатъ Выдѣлу краевого, п. Михальчевскаго, ще
не повернувшись до Львова и не зложивъ справы
зъ своїхъ розслѣдовъ, то вже и теперъ где-
якіи газети бѣзъвѣдно о той нещастній продажії
219 морговъ лѣса за 60 кр. кидають яскраве
свѣтло на нашу автономію краеву.

Краковскій "Czas" умѣстивъ спростована-
ніе президента суду окружного въ Перемышли,
п. Прессена, въ котрому той же боронитъ
судъ окружный отъ закиду, мовыбы то
біль въ той справѣ не сповинивъ якого свого
обовязку и умываючи бѣзъ всего руки, ста-
рався цѣлу випу звалити на кого іншого.

Зъ спростованія п. Прессена довѣдаемо, що графы Станиславъ и Генрикъ Конарскій
ще въ р. 1878 зажадали заставничої описи
лѣса, на що судъ окружный призволивъ и
переведеніе сей чинності поручивъ повѣто-
вому судови въ Балигородѣ, а заразомъ по-
вѣдомивъ отъ той не лиши обѣ стороны,
але Выдѣль ради повѣтої въ Лѣску.

Отъ того часу до р. 1883 судъ окруж-
ний нѣчого о дальшомъ перебігу сей справы
не зналъ, бо повѣтовий судъ балигородскій не
мавъ обовязку его о той повѣдомляти. До-
перва коли днія 24 вересня с. р. графы Конарскій
внесли до суду окружного въ Перемышли прошеніе
о дальшу заставничу описи
ромадскаго лѣса, — судъ зъ прошенія дѣ-

знався, що гр. Конарскій купили 219 морговъ
лѣса за 60 кр. Після уставы мусиши судъ
окружный призволити на дальшу екзекуцію але
зновъ завѣдомивъ о той Выдѣль повѣтowy
въ Лѣску, а заразомъ, — до чого павѣть не
мавъ обовязку — подавъ цѣлый фактъ до вѣ-
домости Выдѣлу краевого яко вищої власти
автономичної „для того, бо зналъ, що власти
автономичній, громадска и повѣтова, доси ін-
чого не вѣдвали“.

Краковска "Nowa Reforma" подаючи
письмо п. Прессена, дає бѣзъ себе таку за-
мѣтку: „Зъ сего спростованія переконуемся,
що судови окружному въ Перемышли не можна
въ той справѣ чинити закиду недбалства.
Але зовсімъ не откликаючи нашої гадки, що
головно виновными суть ті, що взыскали
положеніе громади и еи незвѣдѣсть, с. е. самі
гр. Конарскій, — мусимо по поясняючому пис-
ьмѣ президента суду окружного въ Перемышли
тымъ сильнѣше звернутися противъ
рады повѣтої, котрої членомъ єсть
гр. Станиславъ Конарскій, а котра була
вчасно о всѣмъ повѣдомлена. Якъ рада повѣ-
това въ Лѣску, котрої презесомъ єсть посолъ
Теофіль Журовскій, отповѣсть за свое
недбалство (чи лиши недбалство? — Ред.)
передъ выборцями, — побачимо.“

Фінансове положеніе Галичини.

„Въ Галичинѣ все йде до лѣпшого“ —
тврдять кѣлькохъ нашої офіціозії
въ родѣ п. Пілята ("Wiadomości statystyczne"
въ р. 1881), п. Генрика Водзицкого и п. Гав-
зінера. „Галичина прямъ та скорымъ крокомъ
иде до банкотства“ — тврдять насупротивъ
того другого, далеко не опозиційній „кападітет“
въ родѣ небдіцька Кічечуновича и безъимен-
ного автора статтії въ "Dziennik-u Polsk-мъ"
въ 8 падолиста с. р., автора очевидно такожъ
заѣдаючого на лавѣ посольской. Якъ бачимо,
давна се суперечка; послѣдніми дніями на но-
во розбудила ви знана ухвалы сеймова —
затягнуты нову одномілонову пожичку на по-
крыть недоборовъ зъ минувшихъ лѣтъ и де-
фіциту на рѣкѣ 1884, на утвореніе власобу
грошевого для каси краевої и на пожичку для
ромадъ примушенихъ будувати у себе ка-
сарнѣ для войска.

Мы знаємо, що ухвалена теперъ пожичка
не есть першою; доси край нашъ, а взаглядно
соймъ затягнуты уже на будову будинку сей-
мового, на железнію трансверзальну, на по-
крыть недоборовъ и на банкъ краївый кѣль-

ко пожичокъ въ загальний сумѣ 4,300,000 зр.
Дочисливши до той суми ухвалений сего ро-
ку міліонъ, одержимо 5,300,000 зр., бѣзъ ко-
трьхъ, числячи бѣзъ по 5% проценту и 1%
амортизації, край нашъ бѣзъ буде мусиши
платити 318,000 зр. А що дохдѣть въ одного
цента додатку краївого виносить теперъ 97,400
зр., то бачимо самі, що проценты съ аморти-
зацією тихъ довговъ краївыхъ поїдають що
року 31/4 цента краївихъ додатковъ до по-
датковъ.

Се ще не було бы такъ богато. Алеже не
треба забувати, що крѣмъ того довгу тяжить
на напівѣ краю ще й другій величезний
довгъ — індемнізаційний, на котрый иде
рѣкъ-рѣчно 31/4 кр. додатку індемнізаційно-
го. Почисливши тѣ тягары разомъ, побачимо,
що край напиши бѣль половину (бо ажъ 59,4%)
всѣхъ своїхъ тягаровъ складає на сплату дов-
говъ. И сего не досить. Дотеперѣшній досвѣдъ
показавъ, що вѣдь або и дуже вѣдь урожаї пов-
торяються у насъ частѣше, анѣже бы намъ
сего бажалося и що затимъ на варѣсть дохо-
дівъ краївихъ не богато можемо числити.
Правда, оптимисти въ родѣ п. Водзицкого по-
твѣшають насъ, що мизерія теперѣшня може
тривати що наїблѣше 15 лѣтъ, т. е. доки
не сплатиться цѣлковито довгъ індемнізацій-
ний. Ну, що й сказати, потѣха не зла, — але
аргументы єи ще лѣши. Приглянемося имъ
трохи близше.

Перебѣдувавши тихъ 15 лѣтъ, — говор-
ить бѣль-менше п. Генр. Водзицкій, — и
сплативши въ р. 1897 послѣдніу рату довгу
індемнізаційного, мы малибы ще довгъ у пра-
вительства, котрый требаби сплатити въ трехъ
лѣтахъ. На сплату того довгу треба бы розпи-
сати 10 кр. (?) додатку. Дальше припускає п. Водзицкій, що въ протягу тихъ 15 лѣтъ край
може прйти въ конечності затягнуты крѣмъ
сегордніого ще далѣкѣ 2 міліони пожички,
такъ що тѣ три міліони поїдали бы окіо
2 кр. додатку краївого на сплату процентовъ
и амортизації. Дочисливши теперѣшній дода-
такъ краївый виносячій 27 кр., одержимо въ
р. 1898 суму додатковъ краївихъ 39 кр. — за-
мѣстъ теперѣшніхъ 58½ кр. Зъ того виївѣдъ
простий, що по думцѣ п. Водзицкого бѣзъ 1898
року зачеся для Галичини властива „золота
ера“.

Жаль толькъ, що рахунокъ п. Водзицкого
єсть трохи недокладний. Підлає дотеперѣшнього
досвѣду край нашъ бѣль-менше що 10 лѣтъ
перебуває одну кризу господарску и промы-
слову, ба навѣть замѣтна єсть тенденція до
частѣшого повторювання такихъ кризъ (невро-
жаївъ повторялися у насъ въ р. 1866, 1874,
1881, 1883), такъ що до 1898 року можемо
єсть всякої правдоподобностею приняти що три
цилківіті кризи въ нашімъ економічномъ
станѣ, зъ которыхъ кождя є що „найменше ко-
штувати буде 1 міліонъ зр., не вчисляючи вже

въ той формѣ суть новостею на нашій сценѣ
и мы вдячній авторови за туу инвенцію.

По сихъ короткихъ словахъ буде мо-
жира рада ось така:

1. Переробити, скоротити и бѣль звѣ-
діализувати само либретто.
2. Викинути по можности діалоги прозою.
3. Підробити до нихъ речитативы.
4. Уменшити число мотивовъ, а гдеякі
бѣль розпровадити.
5. Всѣ хоры вивести на сцену.
6. Хорошу інструментацію зробити мѣ-
сами спокйнійшою, и
7. Цѣлу акцію перенести въ часы козац-
кій, щоби героф могли представитися въ ко-
стюмахъ.

Я думаю, що єї замѣтки єуть бодай въ
часті оправданій и що вельми поважній ав-
торъ не прогнѣває на мене за те, що я по-
смѣвъ ихъ прилюдно висказати. Впрочемъ,
я на столько не приписую собї суду критич-
ного, щоби мої замѣтки уважано родомъ яко-
гос музичного ареопагу. Толькъ щирѣсть для
нашої сцени и гдѣція нѣсенітна, нѣчимъ не
оправдана, нааѣть въ часті злобна критика
спонукали мене до нихъ. Впрочемъ, я держусь
сего правила, що paulatim summa petuntur, и
тѣшуся бѣзъ серця, що єсть у насъ люде, дба-
ючі о розвѣд музики, щирі, патріотичній и
даровитій.

Н. Вахнинъ.

етаточно що слабымъ, моглибы проте гдеякі
панове подѣлитися охотно съ о. Бажаньскимъ.
До того мушу щиро заявiti, що самъ пред-
метъ либретта не конче надобится підъ „опе-
ру“. Єнъ мѣсцями за мало поетичній, навѣть
крыхту тривіяльний, а вже що підъ музику
годиться лиши поезія. Зъ того и вийшло, що
авторъ не всюди бувъ въ силѣ одушевитися
самимъ же текстомъ, або сказавши докладній
ш, до буденници підобривъ и тривіяльний
музичній мотиви. Не мѣгъ я такожъ осно-
виться и єї тою обставиною, що героф „опери“
выходять на сцену фракованій, не костюмованій.
А чайже легко можна було се зробити, нако-
лько всю акцію схотѣвъ бувъ авторъ перенес-
ти въ давнійшій, примѣромъ козацькій часы.
Не тутъ остаточно мѣсце розбирати всѣ драматичній
похібки либретта. Іхъ єуть навѣть
спори вязанка, але въ другої сторони дадутися
они легко усунути въ користь самої штуки.
Замѣтили лиши, що комичні сцени въ друго-
го акту (любовь локая и служанки), смерть
Олесі въ третього акту вразъ съ ангеломъ тре-
ба конче викинути, а всю штуку бѣльше спо-
стивати.

Друге дѣло самю музичною стороною
„Олесі“. Авторъ нагромадивъ тутъ богато
хорошихъ мыслей и розвиувъ ихъ мѣ-
сцями дуже щасливо. Гармонизація зatemnios mѣсцами кра-
соту самоижъ пѣсни. Она не всюди така
спокйна, щоби понадъ нею колыхалась пѣснъ
такъ вигодно, якъ човенъ на тихомъ озерѣ.<

ослабленія экономичныхъ фондовъ краю. Та
три мільйони треба буде пожичити!

Друга безперечна рѣчь есть, что и бѣль
того выдатки краевѣ въ тыхъ 15 лѣтахъ
— чи стань економічнаго краю буде влѣчъ чи
добрый — будутъ мусѣли побольшати сѧ.
И такъ въ буджетѣ на будущій рѣкѣ
комисія буджетова — радше для замаскованія
нѣжъ для выѣченія финансової слабости краю
— обѣтила 70.000 зп. въ буджету дорожного, и то
обѣтила ихъ одноразово, такъ що слѣдующего
року цифра та або й больша вернется назадъ
до буджету. Такъ само будуть мусѣли побольшати
разъ въ разъ выдатки на школы, на
регуляцію и сплавленіе рѣкъ, на валенсіонава-
ные пустарды, — не говорячи вже о выдат-
кахъ администраційныхъ, о которыхъ аменши-
нию, якъ мы вже подносили, и мовы бути не
може. Можемо, слѣдующи обчисленія п. Романовича въ „Now-ді Reformѣ“, бѣль пересады
приняти, що всѣ тѣ выдатки вже въ буджетѣ на 1885 рѣкѣ учинять plus о якихъ 150.000
зп. Додаймо ще до того недобрѣ, непокрытій
додатками на рѣкѣ 1884, а выносячи суму
300.000 зп., то вже въ слѣдуючомъ роцѣ соймъ
стане око въ око съ новымъ недобромъ, вы-
носячимъ що найменше 450.000 зп. А хочѣ
ї оправдалася надѣя п. Гавзнеръ, твердячо, що
сего року доходы отъ одного цента додат-
ковъ краевихъ поднесутъ въ 97.400 зп. на
102.000 зп. — то и ее подвысшеніе доходовъ
вынесе только 124.000 зп., такъ що помимо
того останеся на рѣкѣ 1885 непокрытого недоб-
ору авышъ 320.000 зп., т. в. покажеся недѣ-
лжно потрбя або затягти нову пожичку або
подвысити краевій додатки до податковъ въ
27 кр. на 30 кр.

Але и на тѣмъ не конецъ. Якъ на жѣль-
ницю трансверзальну, такъ буде мусѣль краї-
дати значну субвенцію и на жѣльваницѣ вици-
нальну, що тепер будути и замѣряються, такъ що
найменше 1 мільйонъ новихъ выдатковъ.
Не менше тоже треба припустити, що въ про-
тягу тыхъ 15 лѣтъ прїдеть перевести краеви
нашому хочь одну контовну и трудну ре-
форму економічну. Думаемо тутъ о комасації
грунтівъ, ухваленій минувшого року въ радѣ
державной и санкціонованій цѣсаремъ. Швидше
чи познѣше соймъ нашъ будемусѣль въя-
ти инициативу до переведенія той реформы
хочь въ гдѣякихъ околицахъ краю, а то тымъ
бѣльше, що реформа тая стоить въ дуже тѣ-
сномъ авязку съ регуляцією и сплавленіемъ
рѣкъ, до котрого край ухвалюю торбичного
сойму заангажувався, съ осушеніемъ болотъ и
багонъ, въ залесеніемъ пустарды и въ зага-
лѣ съ меліораціями грунтовими. Що переве-
денье комасації грунтовыхъ хочь въ гдѣякихъ
частяхъ нашого краю въ протягу найближшихъ
15-ти лѣтъ потяга за собою що найменше 1
мільйонъ выдатку въ скарбу краевого, се
каждому стане ясно, що только перегляне до-
тычу уставу и примѣрить єи до нашихъ
краинъ хаотичныхъ относинъ грунтовыхъ.

Звѣдѣможе тепер рахунки и погляньмо,
якій буде іпотетичний станъ нашихъ краевихъ
финансовъ въ р. 1898?

Попередъ всіго край буде виненъ прави-
тельству 4,875.000 зп., даній въ тыхъ 15 лѣтахъ
яко беспроцентова пожичка для сплати довги ин-
демнізаційного. Тѣ 4 $\frac{3}{4}$ мільйони мусятъ бути по-
слана торбичномъ угоды слаченій въ трхъ лѣтахъ
рѣвными ратами по 1,625.000 зп. Дальше ви-
падає въ того, що ми више сказали о варостѣ
выдатковъ продуктивныхъ, що варостъ тыхъ
выдатковъ въ кождихъ 5 лѣтахъ ми можемо
безъ найменшої пересады приняти на 300.000
зп. Въ кѣнці слѣдуютъ довги, — такъ що
весь рахунокъ іпотетичнихъ выдатковъ въ р.
1898, т. в. въ першомъ роцѣ „золотої ери“ п.
Водзицкого представите, якъ слѣдує.

Выдатокъ на р. 1898 зп. се книжн. додатку

1) Рѣчна рата скарбови дер- жавнови для сплати по- жички индемнізації.	1,625.000	16 кр.
2) Теперѣшній выдатки на цѣ- ли краевѣ (бѣль довговъ)	2,400.000	24 кр.
3) Теперѣшній довги вразъ съ 1 мільйон., затягненымъ на 1884 р. виноситъ 5,300.000, — отъ нихъ проценты и амортизація, рѣчно.	318.000	3 $\frac{1}{4}$ кр.
4) Новій довгъ, котрый до то- го часу треба буде затягну- ти на рахунокъ краю въ кризахъ економічныхъ, вы- несутъ що найменше 3 мил. а бѣль нихъ рѣчный % и амортизація.	180.000	1 $\frac{3}{4}$ кр.
5) Довгъ, котрый треба буде затягнути на субвенцію но- вихъ жѣльваниць, виноситъ 1 мил., а % и амортизація	60.000	2 $\frac{1}{3}$ кр.
6) Довгъ, котрый треба буде затягнути на переведеніе комасації и другихъ ре- формъ, виноситъ 1 мільйонъ, а % и амортизація	60.000	2 $\frac{1}{3}$ кр.
7) Варостъ продуктивныхъ выдатковъ краевихъ въ протягу цѣлыхъ 15 лѣтъ повиненъ виности що най- менше	1.000.000	10 кр.
Выдатокъ 1898 року буде минимум	5,643.000	561 $\frac{1}{3}$ кр.

*) Числимо пересѣчно, що 1 центръ додатку
краевого приноситъ буде 100.000 зп.

Отакъ буде, пасля нашого, далеко ще не
пересадного рахунку, выглядати початокъ „зо-
лотої ери“ п. Водзицкого. Додатки до по-
датковъ, числячи вже разомъ і додатокъ ин-
демнізаційнаго, зменшатся раптомъ 2 кр. про-
тивъ теперѣшніхъ, съ тою только рѣжницею,
що коли теперъ додатокъ индемнізаційнаго
уважається тымчасовимъ, то тоды всѣ додатки
будуть взычайними. Друга рѣжница буде та,
що коли теперъ довги (разомъ съ довгомъ ин-
демнізаційнаго) пожирають 34 $\frac{3}{4}$ кр. т. в.
въ 59.4% всѣхъ доходовъ краевихъ, тоды пожи-
рати будуть довги лиши 22 $\frac{1}{3}$ кр. т. в. лиши
39.64% всѣхъ доходовъ краевихъ. Звѣтна
рѣчь, що положеніе тоды буде троха корист-
нѣше, нѣжъ теперъ, але то лишь дуже тро-
ха. О значимѣйшому вѣдѣнію додатковъ на
выдатки краевїй и продукційнїй и по 1898 роцѣ
не може бути мовы, а тѣ панове, котрї настѣ-
буть нынѣ вже тымъ потѣшають, невелику
роблять прислуго нашему самопознаню и при-
готонути краеви и собѣ самимъ гдѣркъ
розворванія.

Правда, тѣ панове опирають свои мрѣї
о „золотїй ерї“ по отрасли Галичини въ та-
гару индемнізаційного на тѣмъ головно раху-
нку, що добробыть краю послѣдніми лѣ-
тами все таки загаломъ змагається і що затымъ
дохдѣ въ 1 центрѣ додатку краевого вже въ
1885 роцѣ виноситъ 102.000 зп., асъ часомъ буде
отповѣдно побольшати. Що добробыть краю змагається,
съ доказує п. Гавзнеръ слѣдуючими цифрами.
Вартость грунту въ Галичинѣ въ послѣдніхъ 30 рокахъ піднеслася 2
а гдекудь і 3 разы противъ того, якъ була
передъ 30 роками. Правда, додає самъ п. Гавз-
неръ, що й довги гипотечнїй за той часъ ви-
росли — і то виросли, дадамо ми, далеко
бѣльше, нѣжъ прибрѣть вартости землї, — але
все таки загальна сума „добра нардного“ въ
землї збільшилася. Ми не знаємо, откі п.
Гавзнеръ ввяялъ той рахунокъ, і хочь поважа-
емо єго статистичнїй вѣдомостї, то все таки
якось намъ не хочесь вѣрити, щобъ н. пр. на
Подѣллю пересѣчно вартость землї потро-
илася въ 30 лѣтахъ. Такъ само і нѣчогодѣнько
не вѣдомо намъ тѣмъ, щобъ котрі кто небудь
у настѣ збирать статистику вартости землї въ
рѣдкихъ сторонахъ, такъ що весь рахунокъ
п. Гавзнеръ юто ї довги гипотечнїй за той часъ ви-
росли — і то виросли, дадамо ми, далеко
бѣльше, нѣжъ приобрѣть вартости землї, — але
все таки загальна сума „добра нардного“ въ
zemлї збільшилася. Ми не знаємо, откі п.
Гавзнеръ ввяялъ той рахунокъ, і хочь поважа-
емо єго статистичнїй вѣдомостї, то все таки
якось намъ не хочесь вѣрити, щобъ н. пр. на
Подѣллю пересѣчно вартость землї потро-
илася въ 30 лѣтахъ. Такъ само і нѣчогодѣнько
не вѣдомо намъ тѣмъ, щобъ котрі кто небудь
у настѣ збирать статистику вартости землї въ
рѣдкихъ сторонахъ, такъ що весь рахунокъ
п. Гавзнеръ юто й довги гипотечнїй за той часъ ви-
росли — і то виросли, дадамо ми, далеко
бѣльше, нѣжъ приобрѣть вартости землї, — але
все таки загальна сума „добра нардного“ въ
zemлї збільшилася. Ми не знаємо, откі п.
Гавзнеръ ввяялъ той рахунокъ, і хочь поважа-
емо єго статистичнїй вѣдомостї, то все таки
якось намъ не хочесь вѣрити, щобъ н. пр. на
Подѣллю пересѣчно вартость землї потро-
илася въ 30 лѣтахъ. Такъ само і нѣчогодѣнько
не вѣдомо намъ тѣмъ, щобъ котрі кто небудь
у настѣ збирать статистику вартости землї въ
rѣdкихъ сторонахъ, такъ що весь рахунокъ
п. Гавзнеръ юто й довги гипотечнїй за той часъ ви-
росли — і то виросли, дадамо ми, далеко
бѣльше, нѣжъ приобрѣть вартости землї, — але
все таки загальна сума „добра нардного“ въ
zemлї збільшилася. Ми не знаємо, откі п.
Гавзнеръ ввяялъ той рахунокъ, і хочь поважа-
емо єго статистичнїй вѣдомостї, то все таки
якось намъ не хочесь вѣрити, щобъ н. пр. на
Подѣллю пересѣчно вартость землї потро-
илася въ 30 лѣтахъ. Такъ само і нѣчогодѣнько
не вѣдомо намъ тѣмъ, щобъ котрі кто небудь
у настѣ збирать статистику вартости землї въ
rѣdкихъ сторонахъ, такъ що весь рахунокъ
п. Гавзнеръ юто й довги гипотечнїй за той часъ ви-
росли — і то виросли, дадамо ми, далеко
бѣльше, нѣжъ приобрѣть вартости землї, — але
все таки загальна сума „добра нардного“ въ
zemлї збільшилася. Ми не знаємо, откі п.
Гавзнеръ ввяялъ той рахунокъ, і хочь поважа-
емо єго статистичнїй вѣдомостї, то все таки
якось намъ не хочесь вѣрити, щобъ н. пр. на
Подѣллю пересѣчно вартость землї потро-
илася въ 30 лѣтахъ. Такъ само і нѣчогодѣнько
не вѣдомо намъ тѣмъ, щобъ котрі кто небудь
у настѣ збирать статистику вартости землї въ
rѣdкихъ сторонахъ, такъ що весь рахунокъ
п. Гавзнеръ юто й довги гипотечнїй за той часъ ви-
росли — і то виросли, дадамо ми, далеко
бѣльше, нѣжъ приобрѣть вартости землї, — але
все таки загальна сума „добра нардного“ въ
zemлї збільшилася. Ми не знаємо, откі п.
Гавзнеръ ввяялъ той рахунокъ, і хочь поважа-
емо єго статистичнїй вѣдомостї, то все таки
якось намъ не хочесь вѣрити, щобъ н. пр. на
Подѣллю пересѣчно вартость землї потро-
илася въ 30 лѣтахъ. Такъ само і нѣчогодѣнько
не вѣдомо намъ тѣмъ, щобъ котрі кто небудь
у настѣ збирать статистику вартости землї въ
rѣdкихъ сторонахъ, такъ що весь рахунокъ
п. Гавзнеръ юто й довги гипотечнїй за той часъ ви-
росли — і то виросли, дадамо ми, далеко
бѣльше, нѣжъ приобрѣть вартости землї, — але
все таки загальна сума „добра нардного“ въ
zemлї збільшилася. Ми не знаємо, откі п.
Гавзнеръ ввяялъ той рахунокъ, і хочь поважа-
емо єго статистичнїй вѣдомостї, то все таки
якось намъ не хочесь вѣрити, щобъ н. пр. на
Подѣллю пересѣчно вартость землї потро-
илася въ 30 лѣтахъ. Такъ само і нѣчогодѣнько
не вѣдомо намъ тѣмъ, щобъ котрі кто небудь
у настѣ збирать статистику вартости землї въ
rѣdкихъ сторонахъ, такъ що весь рахунокъ
п. Гавзнеръ юто й довги гипотечнїй за той часъ ви-
росли — і то виросли, дадамо ми, далеко
бѣльше, нѣжъ приобрѣть вартости землї, — але
все таки загальна сума „добра нардного“ въ
zemлї збільшилася. Ми не знаємо, откі п.
Гавзнеръ ввяялъ той рахунокъ, і хочь поважа-
емо єго статистичнїй вѣдомостї, то все таки
якось намъ не хочесь вѣрити, щобъ н. пр. на
Подѣллю пересѣчно вартость землї потро-
илася въ 30 лѣтахъ. Такъ само і нѣчогодѣнько
не вѣдомо намъ тѣмъ, щобъ котрі кто небудь
у настѣ збирать статистику вартости землї въ
rѣdкихъ сторонахъ, такъ що весь рахунокъ
п. Гавзнеръ юто й довги гипотечнїй за той часъ ви-
росли — і то виросли, дадамо ми, далеко
бѣльше, нѣжъ приобрѣть вартости землї, — але
все таки загальна сума „добра нардного“ въ
zemлї збільшилася. Ми не знаємо, откі п.
Гавзнеръ ввяялъ той рахунокъ, і хочь поважа-
емо єго статистичнїй вѣдомостї, то все таки
якось намъ не хочесь вѣрити, щобъ н. пр. на
Подѣллю пересѣчно вартость землї потро-
илася въ 30 лѣтахъ. Такъ само і нѣчогодѣнько
не вѣдомо намъ тѣмъ, щобъ котрі кто небудь
у настѣ збирать статистику вартости землї въ
rѣdкихъ сторонахъ, такъ що весь рахунокъ
п. Гавзнеръ юто й довги гипотечнїй за той часъ ви-
росли — і то виросли, дадамо ми, далеко
бѣльше, нѣжъ приобрѣть вартости землї, — але
все таки загальна сума „добра нардного“ въ
zemлї збільшилася. Ми не знаємо, откі п.
Гавзнеръ ввяялъ той рахунокъ, і хочь поважа-
емо єго статистичнїй вѣдомостї, то все таки
якось намъ не хочесь вѣрити, щобъ н. пр. на
Подѣллю пересѣчно вартость землї потро-
илася въ 30 лѣтахъ. Такъ само і нѣчогодѣнько
не вѣдомо намъ тѣмъ, щобъ котрі кто небудь
у настѣ збирать статистику вартости землї въ
rѣdкихъ сторонахъ, такъ що весь рахунокъ
п. Гавзнеръ юто й довги гипотечнїй за той часъ ви-
росли — і то виросли, дадамо ми, далеко
бѣльше, нѣжъ приобрѣть вартости землї, — але
все таки загальна сума „добра нардного“ въ
zemлї збільшилася. Ми не знаємо, откі п.
Гавзнеръ ввяялъ той рахунокъ, і хочь поважа-
емо єго статистичнї

— Съмнайцій загальний зборъ тов. „Сѣчъ“ у Вѣдни отбувовъ днія 3 падоляста 1883. Въ складъ нового скурницїкій, Дим. Луговий, Іос. Макогоньскій, Іос. Карапинскій, Леопольд Лушпинський, Григорій Громулакъ и Степ. Билинський.

На конкурсъ выставлена парохію Войниловъ, дек. калуского, прив. над., до 3 січня 1884. До рукоположенія мають кандидаты стану священического явитися во Львовѣ въ день 11 грудня.

До спіменища принятій: Іоанъ Гошовскій на 1-шій рокъ, Корн. Малишевскій на 2-ій рокъ.

Зъ Епархія Перемышлькою.

До каноничної інституції завѣдовъ оо.: Вікторъ Сиротинський на парохію Кам'янка нова, Теофіль Гдушкевичъ на парохію Гошовъ, дек. устрицкого и Сильвестр Стецакъ на парохію Кам'янка, Старе село, дек. потелицкого.

Каноничну інституцію на парохію Сѣлець, дек. мокрянського, получивъ о. Данило Манастирський зъ Манастирца.

Завѣдательства одержали оо.: Мих. Калимонъ въ Манастирца, дек. горожанського, Вас. Салагубъ въ Устрицахъ, дек. затварницкого, Іоанъ Лѣтнинський въ Кам'яній, дек. мушинського, Володимиръ Козловскій въ Баниці, дек. мушинського.

Сотрудництва получили оо.: Мих. Зубрицький въ Мишанци, дек. жукотинського, Григорій Жукъ въ Лежайську, дек. канчукского, Гервазій Царевичъ въ Куликівъ, Миронъ Лѣтнинський въ Лѣтнинѣ, дек. мокрянського, Іоанъ Кипріянъ въ Добромилі, Юстинъ Манастирський въ Любичі, дек. потелицкого, Іоанъ Ярославичъ въ Яблонівѣ, дек. высочанського.

Презенту на парохію Яблонка виїзна, дек. высочанського, отрим. о. Маркіль Куновскій.

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

■ Михаїло Павлюкъ, студентъ медицини въ віденьському університетѣ, членъ „Сѣчи“, упокоїнъ въ Вѣдни. Покойникъ бувъ щиримъ Русиномъ, а яко товаринъ „Сѣчи“ запомагавъ товариству матеріально и добровільно книжкамиъ зъ своєї приватної бібліотеки. Вѣчла ему память!

Телеграма „Дѣла“.

Въ самой послѣдній хвили одержуємо зъ Перемышля дуже сумну телеграфичну вѣсть: „Крилошанинъ Левъ Кордасевичъ упокоївся. Похоронъ отбудеся въ четвертъ сего тижня“.

Переписка Редакції и Администрації.

Всч. М. въ Г. Чортківі. Присланій 3 зр. залишили ми за III, не за IV кварталь. — Всч. А. въ Тростяни. Заплачено до кінця року нѣ вѣдомо. — Всч. К. А. въ Львовѣ. Въ справѣ читальній въ Цафтівській годомо съ Вашими предложеніемъ. — Всч. А. Ч. въ Добролінні. Присланій 11 с. м. 4 зр. залишили ми за III не за IV кварталь. — Всч. А. С. въ Ямниці. Виказъ жертвъ поїстимо безкористно въ слѣдуючому числѣ.

Подяка.

Свѣтлый управляючій Совѣтъ „Ставропійського Інститута“ во Львовѣ приклонився до прошенія Выдѣлу рускої Буровъ въ Бережанахъ и на цѣлі толжъ удѣливъ одпорозову запомогу въ квотѣ 50 зр. Прислану вкоту вписано въ касову книгу товариства днія 5 л. падолиста с. р. Подписаній Выдѣль, подаючи сей чинъ до прілюдного вѣдомості, сповідавъ свій милій обовязокъ въ складахъ Свѣтлому упр. Совѣтами за великомудрій даръ всенародній и широсердечній: „Спаси Богъ!“ — Въ Бережанахъ днія 27 р. жовтня 1883. Отъ Выдѣлу рускої Буровъ.

Веселій въ душпастирській посаді оо.: Вол. Петрушевичъ яко перший сотрудникъ, Пав. Крущельницкій яко префектъ закриоти при церкві св. Юра во Львовѣ; Ант. Оноферко въ зав. Гумніськимъ, Петро Вілінськимъ въ зав. Кіїданова, Вас. Крінницкимъ въ зав. Лукавицѣ; Ант. Носковскій яко сотр. въ Струсовѣ, Богданъ Еліашевскій яко сотр. въ Пойлѣ, Степ. Комаринській яко сотр. въ Небыловѣ, Ісид. Глинській яко сотр. въ Шельпакахъ, Григ. Ковчъ яко сотр. въ Добростанахъ, Ілар. Сѣміновичъ яко сотр. въ Золотникахъ, Тев. Любіненцкій яко сотр. въ Збаражѣ, Ем. Соневицкій яко сотр. въ Соколовѣ, Ром. Шепаровичъ яко сотр. въ Заболотовѣ, Клим. Соневицкій яко сотр. въ Ірмарківщинахъ, Ник. Голинатъ яко сотр. въ Пиїевѣ, Мих. Вальницкій яко прив. душпастирь въ карібомъ заведенію въ Станиславовѣ, Теоф. Лавровскій въ такомъ самбомъ званію въ Тернополі.

Сотрудництво одержали оо.: Алекс. Стоцкій въ Яблоновѣ дек. гулятийського, Мих. Боднаръ въ Яблониці, Павло Герасимовичъ въ Кононіяхъ.

Іменованіе: Дръ Іоанъ Бартошевскій спілкемъ катедри пасторальної на університетѣ львівському, Волод. Петрушевичъ катихитомъ при рускій школѣ вправтъ у Львовѣ, Амвр. Полянській пріз, катихитомъ при IV гімн. у Львовѣ.

Презенту одержали оо.: Дим. Мікцець на Делієвѣ, Каріль Фацевичъ на Дулиби, Маркіль Сѣрецький на Делеву, Модестъ Хоминський на Дению, Іларій Пачовскій на Биколовичъ, Емілій Кушникъ на Ольховець.

Увідомленіе її испыту конкурсового одержали оо.: дръ Бартошевскій, Ісид. Карапинскій, Юл. Войнаровскій, Іоанъ Лукашевичъ, Іоанъ Прост.

Выдавецъ и редакторъ: Антонъ Горбачевскій.

Свѧтичні кресты

майстерно пластично виконаній і изъ подивъ гарні!

Тѣ кресты суть помалівани нововинайденими въ ночі свѧтичними фарбами кристалічними, котрі не підлягають ніякому збогту и якъ свѧто-іванські хробачки въ лѣтній вічъ свѣтять тымъ самимъ блескомъ и пынью краски такожъ тіми нововинайденими симовієвічні кресты.

За знаменіемъ симу свѧта гарантується.

Цѣна за штуку зр. 2.50, делегатійшу зр. 3.75

надзвичайно дешевати съ постуствомъ зр. 5.

Посылається за готовку або за послателю.

Купувати одно и лишь у

Klingl & Baumann in Wien.

I. Tegetthoffstrasse Nr. 3.

NB Остерігасмо передъ насилуваннями; кожда штука нашого нововинайденого самосвѣтличного креста заошторена нашимъ знакомъ (K. & B. Wien).

Свѣти церковні

чистій, безъ домішки земного воску и другого суррогату поручає

ТОРГОВЛЯ

Кароля Баллабана

подъ Золотимъ Когутомъ ул. Галицка ч 396.

Штуки по 2 ф., 1/2 ф., 1 ф., 2/4 ф. и 1/4 ф., по 54 кр. за фунтъ.

Продаючи толькі добрый товаръ оголошу якъ найпріступнійшій цѣни и запрошую для того Ви. Клієръ спроваджувати свѣти лишь зъ моєї торговлї. (19-?)

ВДОВИЦЬ або Дѣвиць

зъ порядного дому, досить гарні а дуже господарні, пошуки сю дорогою (въ недостачічинію отповідній способомъ) для себе на жену, 40 лѣтній бездѣтный вдовецъ приятної поверхности урядника зъ 1.500 зр. робочої пенсії — и упрашає интересованій особи о дозволеніи адреси, посла которыхъ можна довершити дѣло — підь дикрецією.

Михайловичъ, постъ розстановте во Львовѣ.

K. Диккенса

Новорічні Дзвони

Цѣна 60 кр. съ пер. 65 кр.

Достати можна въ адміністрації „Дѣла“ або въ книгарні Ставропійської.

Зъ друкарнѣ товариства імені Шевченка виїшли накладомъ „Батьківщини“:

СТАТУТЬ ПРАВДЪ

и просьбы до намѣстництва въ додугу Ви. засновникъ правдъ при поданніяхъ о затвердженії сихъ товариствъ. Цѣна зъ бр. прімѣрниківъ статута и просьбы (одиноко не продается) виїшла 60 кр. а. в. съ пересылкою за речісіомъ 80 кр. Удаватися належить до видавництва „Батьківщини“ (Улица Академічна ч. 2-?)

На село

глядається учителя до двохъ малыхъ хлопцівъ. Близько вѣдомостъ въ Адміністрації „Дѣла“. (3-3)

Въ оборонѣ честі

повѣтъ Г. Раймунда въ трь частяхъ. Цѣна 2 зр. 50 кр., съ пересылкою 2 зр. 70 кр. (Повѣтъ тає стоять въ оригиналѣ нѣмецкѣмъ 8 зр. 40 кр.)

Достати можна въ Адміністрації „Дѣла“.

Лѣкарь-дентистъ

за Вѣдни

A. ШТАЙНъ

осівъ постійно въ

Тернополі

и лѣчить всякихъ хоробъ усть и зубовъ. Операциі, пломбованія, чищенія зубовъ, вправлюваніе штучныхъ зубовъ и щокъ довершую якъ найлучше и надійнѣшайшіе.

Мешкає въ дому антикара, п. Ямропевича. (3-3)

Для „нелѣкарѣвъ“ видаєть

дръ Янинський во Львовѣ

ПОРАДНИКА ВЪ ХОРОБАХЪ

ПРОВОДНИКА ДО ЛЕЧНИЧИХЪ МѢСЦЪ.

Цѣна 1 зр. 50 кр.

Набути можна:

Въ Рынку, ч. 9, въ друкарні п. Анни Вайдовичевої во Львовѣ. (5-?)

ОБЩЕ РОЛЬНИЧО-КРЕДИТОВЕ ЗАВЕДЕЊЕ

для Галичини и Буковини,

зарегистроване общество съ неограниченюю порукою.

купує и продає Листы довговій, точно по дневніомъ курсѣ; есконтует купоны тихже листовъ, купоны листовъ державнихъ навѣтъ передъ речинцемъ и вексль; удѣляє пожички и задатки на гипотеку; примає грошеві вкладки:

а) на книжки щадничій по 6%,
б) на бѣжучій рахунокъ (conto currente) за 30, 14, и 3-дневнімъ выповідженіемъ по 6%, 5% и 4%.

Заставниче отදленіе того Заведенія удѣляє пожички на заставы, а ім'яно: цѣнній ефекты, дорогоцінності, вироби фабричні и ремесличні и всякий предметы, маючі цѣнність. (21-24)

Бюро Заведенія въ власномъ дому при уицѣ Ормєнської н-ръ 2, на I-омъ поверсі.

Зъ друкарнѣ Тов. им. Шевченка підъ зар. К. Беднареко.

Початокъ точно въ годину 7-мой.